Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

16. lipnja 2016.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EZ) br. 805/2004 – Europski nalog za izvršenje za nesporne tražbine – Članak 3. stavak 1. točka (b) – Uvjeti za potvrđivanje – Presuda u odsutnosti – Pojam ‚nesporne tražbine' – Držanje jedne stranke u postupku koje se može smatrati ‚neosporavanje tražbine'"

U predmetu C-511/14,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Tribunale di Bologna (Sud u Bologni, Italija), odlukom od 6. studenoga 2014., koju je Sud zaprimio 14. studenoga 2014., u postupku

Pebros Servizi Srl

protiv

Aston Martin Lagonda Ltd,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: L. Bay Larsen, predsjednik vijeća, D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (izvjestitelj) i M. Vilaras, suci,

nezavisni odvjetnik: Y. Bot,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za Pebros Servizi Srl, N. Maione, *avvocato*,

— za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju M. Salvatorellija, *avvocato dello Stato*,

— za njemačku vladu, T. Henze i J. Kemper, u svojstvu agenata,

— za Europsku komisiju, F. Moro i M. Wilderspin, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 14. siječnja 2016.,

* Jezik postupka: talijanski

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 3. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine (SL 2004., L 143, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 172.).

2 Zahtjev je podnesen u okviru postupka koji je pokrenuo Pebros Servizi Srl, društvo sa sjedištem u Italiji, kako bi ishodio potvrđivanje presude kao europskog naloga za izvršenje u smislu Uredbe br. 805/2004, presude koja je postala pravomoćna i koja je donesena protiv Aston Martin Lagonda Ltd (u daljnjem tekstu: Aston Martin), društva sa sjedištem u Ujedinjenoj Kraljevini, u njegovoj odsutnosti.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Sukladno uvodnim izjavama 5., 6., 10., 12., 17. i 20. Uredbe br. 805/2004:

„(5) Pojam ‚nesporna tražbina' trebao bi obuhvatiti sve situacije u kojima je vjerovnik, ako je dokazano da dužnik nije osporavao vrstu ili visinu novčane tražbine, dobio sudsku odluku protiv dužnika ili izvršivu ispravu u kojoj se tražio izričit dužnikov pristanak, bez obzira radilo se o sudskoj nagodbi ili o autentičnoj ispravi.

(6) Izostanak prigovora dužnika, u skladu s odredbama članka 3. stavka 1. točke (b), može biti u obliku izostanka s ročišta ili izostanka odgovora na poziv suda da se pisanim putem očituje namjerava li se očitovati pred sudom.

[...]

(10) Ako je sud u nekoj državi članici donio sudsku odluku o nespornoj tražbini u odsutnosti dužnika tijekom postupka, ukidanje svih provjera u državi članici izvršenja neizostavno je povezano s postojanjem dovoljnih jamstava da su poštovana prava na očitovanje.

[...]

(12) Trebalo bi postaviti minimalne norme za postupke koji završavaju s donošenjem sudske odluke, kako bi se osiguralo da dužnik bude obaviješten o postupanju suda protiv njega, o uvjetima za njegovo aktivno sudjelovanje u postupku kako bi osporio tražbinu i o posljedicama njegova nesudjelovanja, pravodobno i na način koji mu omogućuje da pripremi svoje očitovanje.

[...]

(17) Sudovi nadležni za razmatranje potpune sukladnosti s minimalnim postupovnim normama trebali bi, ako se ista potvrdi, izdavati standardiziranu potvrdu europskog naloga za izvršenje što bi omogućilo da razmatranje i njegovi rezultati budu transparentni.

[...]

(20) Vjerovnik bira između prijedloga za potvrđivanje sudske odluke kao europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine i sustava priznavanja i izvršenja u skladu s Uredbom (EZ) br. 44/2001 [Europskog parlamenta i Vijeća od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršavanju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim predmetima (SL 2001., L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)] ili nekih drugih instrumenata Zajednice."

4 Članak 1. Uredbe br. 805/2004, pod naslovom „Sadržaj", određuje:

„Svrha ove Uredbe jest uvođenje europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine, kako bi se omogućio, propisivanjem minimalnih normi, slobodni protok sudskih odluka, sudskih nagodbi i autentičnih isprava u svim državama članicama, bez ikakvih posrednih postupaka koje bi trebalo pokrenuti u državi članici izvršenja prije priznavanja i izvršenja."

5 Članak 3. te uredbe, pod naslovom „Izvršive isprave koje mogu biti potvrđene kao europski nalog za izvršenje", u stavku 1. određuje:

„Ova se Uredba primjenjuje na sudske odluke, sudske nagodbe i autentične isprave koje se odnose na nesporne tražbine.

Tražbina se smatra nespornom ako:

(a) se dužnik izrijekom usuglasio s tražbinom priznajući ju ili putem nagodbe koju je potvrdio sud ili je sklopljena pred sudom tijekom postupka; ili

(b) dužnik nikada nije osporio tražbinu, u skladu s odgovarajućim postupovnim pravilima, prema pravu države članice podrijetla, u tijeku sudskog postupka; ili

(c) dužnik je izostao s ročišta ili nije bio zastupan na ročištu o predmetnoj tražbini, nakon što je prvotno osporio tražbinu tijekom sudskog postupka, pod uvjetom da takvo postupanje podrazumijeva prešutno priznavanje tražbine ili činjenica koje navodi vjerovnik u skladu s pravom države članice podrijetla; ili

(d) dužnik izričito prihvaća tražbinu u autentičnoj ispravi."

6 Članak 6. navedene uredbe, pod naslovom „Uvjeti za potvrđivanje europskog naloga za izvršenje", u stavku 1. propisuje:

„Sudska odluka o nespornoj tražbini, donesena u državi članici, potvrđuje se kao europski nalog za izvršenje na prijedlog za potvrđivanje, upućen u bilo koje doba sudu podrijetla, ako:

(a) je sudska odluka izvršiva u državi članici podrijetla; i

(b) sudska odluka nije u sukobu s pravilima o nadležnosti iz odjeljaka 3. i 6. poglavlja II. Uredbe (EZ) br. 44/2001; i

(c) sudski postupak u državi članici podrijetla zadovoljava uvjete iz poglavlja III., kada je tražbina nesporna u smislu odredaba članka 3. stavka 1. točaka (b) ili (c) [...]"

7 Članak 9. stavak 1. Uredbe br. 805/2004, naslovljen „Izdavanje potvrde europskog naloga za izvršenje", propisuje:

„Potvrda europskog naloga za izvršenje izdaje se u obliku standardnog obrasca iz Priloga I."

8 Poglavlje III. Uredbe br. 805/2004, u kojemu se nalaze njezini članci 12. do 19., uređuje minimalne postupovne norme za nesporne tražbine. Te norme, koje služe za zaštitu prava obrane dužnika, ne uređuju samo načine dostave akta kojim se pokreće postupak i drugih akata već i sadržaj informacija takvog akta, s obzirom na to da dužnik mora biti obaviješten o tražbini kao i o postupku prema kojem je može osporiti. Članak 12. te uredbe, naslovljen „Područje primjene minimalnih normi", u stavku 1. propisuje:

„Sudska odluka o nespornoj tražbini, u smislu članka 3. stavka 1. točaka (b) i (c), može biti potvrđena kao europski nalog za izvršenje samo ako sudski postupak u državi članici podrijetla ispunjava uvjete propisane u ovom Poglavlju."

9 Sukladno članku 27. Uredbe br. 805/2004, pod naslovom „Odnos prema Uredbi (EZ) br. 44/2001":

„Ova Uredba ne utječe na mogućnost traženja priznavanja i izvršenja, u skladu s Uredbom (EZ) br. 44/2001, sudske odluke, sudske nagodbe ili autentične isprave o nespornim tražbinama."

Talijansko pravo

10 U talijanskom pravu postupak u odsutnosti uređen je u knjizi II., naslovu I., poglavlju VI. Codice di procedura civile (Zakonik o građanskom postupku). Navedeno poglavlje VI. sadržava članke 290. do 294. toga zakonika.

11 Članak 291. Zakonika o građanskom postupku, naslovljen „Odsutnost tuženika", glasi:

„Ako tuženik ne poduzme radnju za sudjelovanje u postupku, a raspravni sudac utvrdi nedostatak koji dovodi do ništavosti dostave poziva, potonji određuje, bez mogućnosti osporavanja, rok za otklanjanje tog nedostataka. Otklanjanje nedostataka isključuje mogućnost prestanka prava na pokretanje postupka."

12 Članak 293. navedenog zakonika, naslovljen „Sudjelovanje stranke koja nije poduzela radnju za sudjelovanje u postupku", predviđa:

„Stranka za koju je utvrđeno da nije poduzela radnju za sudjelovanje u postupku može uvijek sudjelovati u postupku, sve do okončanja ročišta rasprave na kojem se precizira tužbeni zahtjev.

Pravo na sudjelovanje u postupku može se ostvariti podnošenjem podneska, podnošenjem obavijesti o imenovanju punomoćnika i podnošenjem pismena tajništvu ili dolaskom na raspravu.

U svakom slučaju, stranka za koju je utvrđeno da nije poduzela radnju za sudjelovanje u postupku može, na prvom ročištu rasprave ili u roku koji joj je odredio raspravni sudac, osporiti pisana očitovanja koja su usmjerena protiv nje."

13 Članak 294. istog zakonika, naslovljen „Povratak u prijašnje stanje", propisuje:

„Stranka za koju je utvrđeno da nije poduzela radnju za sudjelovanje u postupku, a koja ostvari pravo na sudjelovanje u postupku, može zatražiti od raspravnog suca da joj dopusti poduzimanje radnji za koje je izgubila pravo ako dokaže da zbog ništavosti poziva ili njegove dostave nije imala saznanja o postupku ili da je bila spriječena poduzeti radnju za sudjelovanje u postupku zbog razloga za koji nije odgovorna."

Glavni postupak i prethodno pitanje

14 Iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku proizlazi da je Pebros Servizi pokrenuo postupke pred Tribunale di Bologna (Sud u Bologni) protiv više društava, među kojima je i Aston Martin.

15 Postupak između Pebros Servizi i Aston Martina pred tim sudom je proveden u odsutnosti potonjeg, iako mu je, prema odluci kojom se upućuje zahtjev, poziv uredno dostavljen te mu je bilo omogućeno da sudjeluje u tom postupku.

16 Presudom od 24. siječnja 2014., kojom je okončan navedeni postupak, Tribunale di Bologna (Sud u Bologni) naložio je Aston Martinu da plati Pebros Serviziju iznos od 18 000 eura, uvećano za zakonske kamate koje teku počevši od dana donošenja te presude do isplate, kao i troškove postupka u iznosima od 835 eura i 9500 eura, i to s osnova stvarno nastalih troškova postupka te nagrade za rad odvjetnika, uvećano za porez na dodanu vrijednost i druge doprinose za socijalnu sigurnost predviđene unutarnjim pravom.

17 Budući da nije podnesena žalba, navedena je presuda postala pravomoćna.

18 Pebros Servizi je 14. listopada 2014. podnio Tribunaleu di Bologna (Sud u Bologni) zahtjev za potvrđivanje navedene presude kao europskog naloga za izvršenje u smislu Uredbe br. 805/2004, kako bi pokrenuo izvršni postupak za naplatu te tražbine.

19 Sud koji je uputio zahtjev dvoji o primjenjivosti Uredbe br. 805/2004 u glavnom postupku, s obzirom na to da u talijanskom pravnom sustavu odsutnost tuženika u postupku ne znači prešutno priznavanje zahtjeva koji je protiv njega podnesen. Postavlja se stoga pitanje može li se presuda u odsutnosti poistovjetiti s presudom kojom se nalaže isplata nesporne tražbine.

20 U tom pogledu taj sud ističe da su moguća dva tumačenja pojma „neosporavanje tražbine”. Prvo tumačenje koje navedeni sud ističe i koje se temelji na nacionalnom pravu isključuje primjenu Uredbe br. 805/2004, s obzirom na to da se postupak u odsutnosti, koji je predviđen u talijanskom pravnom sustavu, ne poistovjećuje s neosporavanjem tražbine. S druge strane, prema drugom tumačenju, taj je pojam „neosporavanje tražbine” definiran u pravu Unije na autonoman način te uključuje i situaciju odsutnosti stranke u postupku.

21 U tim je okolnostima Tribunale di Bologna (Sud u Bologni) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„U slučaju presude u odsutnosti (nenazočnosti jedne stranke), kada je odsutnoj/nenazočnoj osobi naložena obveza, pri čemu nije postojalo nikakvo izričito priznanje od strane te osobe,

treba li se nacionalnim pravom odrediti da se takvo držanje u postupku smatra neosporavanjem u smislu Uredbe br. 805/2004, eventualno, prema nacionalnom pravu, negirajući narav nesporne tražbine,

ili

podrazumijeva li presuda u odsutnosti/nenazočnosti jedne stranke prema europskom pravu, po samoj svojoj naravi, neosporavanje s posljedičnom primjenom spomenute Uredbe br. 805/2004 neovisno o ocjeni nacionalnog suda?”

Nadležnost Suda i dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku

22 Talijanska vlada istodobno osporava dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku kao i dopuštenost prethodnog pitanja.

Dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku

23 Prema mišljenju talijanske vlade, Tribunale di Bologna (Sud u Bologni) ne sudjeluje u glavnom postupku u svojstvu „suda" u smislu članka 267. UFEU-a, s obzirom na to da postupak koji taj sud vodi, kako je od njega zatraženo da odluči o prijedlogu za potvrđivanje sudske odluke kao europskog naloga za izvršenje, ne ispunjava kriterije koji bi omogućavali kvalifikaciju toga postupka kao obavljanja sudske funkcije te bi navedeni postupak trebalo poistovjetiti s upravnim ili izvanparničnim postupkom.

24 Valja u tom pogledu podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, iako člankom 267. UFEU-a podnošenje zahtjeva Sudu nije uvjetovano postojanjem kontradiktornog postupka, nacionalni sudovi ovlašteni su obratiti se Sudu samo ako je pred njima u tijeku spor i ako trebaju odlučiti u postupku koji ima za cilj donošenje odluke sudske naravi (presuda od 25. lipnja 2009., Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, t. 33. i 34. te navedena sudska praksa).

25 Naime, to je slučaj i s postupkom potvrđivanja sudske odluke kao europskog naloga za izvršenje. U tom pogledu, Sud je već imao prilike precizirati da taj postupak zahtijeva sudsko ispitivanje uvjeta predviđenih u Uredbi br. 805/2004, kako bi se ocijenilo jesu li poštovane minimalne norme kojima se jamči poštovanje dužnikova prava obrane (presuda od 17. prosinca 2014., Imtech Marine Belgium, C-300/14, EU:C:2015:825, t. 46. i 47.).

26 Stoga, tom je uredbom tijelu koje vodi postupak potvrđivanja sudske odluke kao europskog naloga za izvršenje naložena obveza da provede provjere čitavog niza elemenata nabrojenih u obrascu u Prilogu I. Uredbi br. 805/2004. U odnosu na kontrolu zakonitosti sudskog postupka u kojemu je donesena odluka koja je predmet potvrđivanja, koju taj sud mora provesti prilikom tog potvrđivanja, ona se, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 29. mišljenja, ne razlikuje od ispitivanjâ sudske naravi koje on treba provesti prije donošenja svoje odluke u drugim postupcima. Nadalje, člankom 6. te uredbe navedenom je sudu naložena obveza koja nadilazi kontrolu zakonitosti tog prethodnog sudskog postupka i poštovanje pravila nadležnosti, među ostalim kontrola izvršivosti donesene odluke i narav tražbine.

27 Osim toga, iako se postupak potvrđivanja provodi nakon što je spor okončan sudskom odlukom kojom se završava postupak, ostaje činjenica da bez potvrde ta odluka još nije prikladna da se slobodno kreće u europskom pravosudnom prostoru.

28 U tom pogledu, valja podsjetiti da, iako izraz „donijeti presudu" u smislu članka 267. stavka 2. UFEU-a uključuje sve postupke u kojima sud koji je uputio zahtjev donosi presudu, njega valja široko tumačiti, kako bi se izbjeglo da se brojna postupovna pitanja smatraju nedopuštenima i da ih Sud ne može tumačiti, kako bi Sud mogao poznavati tumačenje svih postupovnih odredaba prava Unije koje je sud koji je uputio zahtjev dužan primijeniti (vidjeti u tom smislu presude od 17. veljače 2011., Weryński, C-283/09, EU:C:2011:85, t. 41. i 42., i od 11. lipnja 2015., Fahnenbrock i dr., C-226/13, C-245/13, C-247/13 i C-578/13, EU:C:2015:383, t. 30.).

29 Stoga, postupak potvrđivanja sudske odluke kao europskog naloga za izvršenje izgleda, s funkcionalnog stajališta, ne kao postupak koji je različit od prethodnog sudskog postupka već kao njegova zadnja faza, koja je potrebna za osiguranje njegove pune učinkovitosti, omogućujući vjerovniku da ostvari svoju tražbinu.

30 Imajući u vidu gornje navode, valja navesti da potvrđivanje sudske odluke kao europskog naloga za izvršenje predstavlja akt sudske naravi te je nacionalni sud, u okviru njegova donošenja, ovlašten uputiti Sudu zahtjev za prethodnu odluku. Slijedom toga je zahtjev za prethodnu odluku dopušten.

O dopuštenosti prethodnog pitanja

31 Talijanska vlada ističe nedopuštenost postavljenog prethodnog pitanja navodeći da, u slučaju nepostojanja obvezne primjene Uredbe br. 805/2004 u glavnom postupku, to je pitanje bespredmetno. Naime, ta vlada smatra da primjena Uredbe br. (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.) u tom sporu omogućuje izbjegavanje problema koji je stvoren definicijom neosporene tražbine, poput one koja se pojavljuje u navedenom sporu, s obzirom na to da potonja uredba ne sadrži upućivanje na nacionalna postupovna pravila.

32 U tom pogledu dovoljno je podsjetiti da, sukladno ustaljenoj sudskoj praksi Suda, s obzirom na to da pitanja koja se odnose na tumačenje prava Unije uživaju presumpciju relevantnosti, Sud može odbiti zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio nacionalni sud samo ako je očito da tumačenje prava Unije koje se traži nema nikakve veze sa stvarnošću ili predmetom glavnog spora, ako je problem hipotetske naravi ili ako Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima nužnima da na koristan način odgovori na pitanja koja su mu postavljena (vidjeti osobito presudu od 11. lipnja 2015., Fahnenbrock i dr., C-226/13, C-245/13, C-247/13 i C-578/13, EU:C:2015:383, t. 25. i navedenu sudsku praksu).

33 U ovom slučaju, Pebros Servizi je na temelju Uredbe br. 805/2004 zatražio potvrđivanje presude kao europskog naloga za izvršenje. Stoga, sud koji je nadležan za taj zahtjev mora provjeriti jesu li uvjeti predviđeni tom uredbom ispunjeni. Neovisno o tome što Uredba br. 1215/2012 nije primjenjiva *ratione temporis* u glavnom postupku, čije su činjenice nastupile prije datuma od kojeg se ta uredba primjenjuje, okolnost da Pebros Servizi može, sukladno mišljenju talijanske vlade, u slučaju odbijanja tog zahtjeva pokrenuti izvršni postupak predviđen potonjom uredbom ili neposredno izabrati taj postupak nema utjecaja na relevantnost postavljenog pitanja.

34 Iz navedenog slijedi da je prethodno pitanje dopušteno.

Meritum

35 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita trebaju li se uvjeti, prema kojima se u slučaju presude u odsutnosti tražbina smatra „nespornom” u smislu članka 3. stavka 1. drugog podstavka Uredbe br. 805/2004, utvrditi prema pravu te države gdje se sudi ili na autonoman način na temelju te iste uredbe.

36 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, iz zahtjeva za ujednačenu primjenu prava Unije kao i načela jednakosti proizlazi da se pojmovi iz odredbe prava Unije koja ne sadrži nikakvo izričito upućivanje na pravo država članica za utvrđivanje njezina smisla i dosega u cijeloj Europskoj uniji trebaju tumačiti na autonoman i ujednačen način, koji treba pažljivo izabrati uzimajući u obzir kontekst i cilj odredbe o kojoj se radi (presuda od 5. prosinca 2013., Vapenik, C-508/12, EU:C:2013:790, t. 23. i navedena sudska praksa).

37 U tom pogledu valja navesti da Uredbom br. 805/2004 nije definiran pojam „nesporne tražbine” upućivanjem na prava država članica. Suprotno tomu, tumačenjem članka 3. te uredbe u skladu s njezinom uvodnom izjavom 5. proizlazi da je taj pojam autonomni pojam prava Unije. Upućivanje na prava država članica iz članka 3. stavka 1. drugog podstavka točaka (b) i (c) navedene uredbe ne odnosi se na konstitutivne elemente toga pojma, već na posebne elemente njegove primjene.

38 U uvodnoj se izjavi 5. navedene uredbe navodi da bi pojam „nesporna tražbina” trebao obuhvatiti sve situacije u kojima je vjerovnik, ako je dokazano da dužnik nije osporavao vrstu ili visinu novčane tražbine, ishodio sudsku odluku protiv tog dužnika.

39 Kao što to proizlazi iz odluke kojom se upućuje zahtjev, Aston Martin, u svojstvu dužnika koji je pravilno obaviješten i komu je omogućeno sudjelovanje u sudskom postupku, ostao je neaktivan tijekom cijelog postupka. Zbog tog je razloga u odnosu na njega donesena presuda u odsutnosti. Iz toga proizlazi da situacija toga društva potpada pod članak 3. stavak 1. drugi podstavak točku (b) Uredbe br. 805/2004, na temelju kojeg se tražbina smatra nespornom ako „dužnik nikada nije osporio tražbinu, u skladu s odgovarajućim postupovnim pravilima, prema pravu države članice podrijetla, u tijeku sudskog postupka”.

40 U uvodnoj je izjavi 6. u tom pogledu precizirano da izostanak prigovora dužnika, poput onog predviđenog člankom 3. stavkom 1. točkom (b) navedene uredbe, može biti u obliku izostanka s ročišta ili izostanka odgovora na poziv suda da se pisanim putem očituje namjerava li se očitovati pred sudom.

41 Slijedom toga, tražbina se može smatrati „nespornom” u smislu članka 3. stavka 1. drugog podstavka točke (b) Uredbe br. 805/2004 ako dužnik ne poduzme nijednu radnju radi njezina osporavanja, ne podnese odgovor na poziv suda da se pisanim putem očituje namjerava li se očitovati pred sudom.

42 Stoga, valja navesti da to što prema talijanskom pravu presuda u odsutnosti nije izjednačena s presudom kojom se nalaže ispunjenje nesporne tražbine nije važno za donošenje odgovora na pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev. Izričito upućivanje na pravila postupka države članice iz članka 3. stavka 1. drugog podstavka točke (b) Uredbe br. 805/2004 ne odnosi se na pravne posljedice nenazočnosti dužnika u postupku, s obzirom na to da je ono predmet autonomne kvalifikacije na temelju te uredbe, već se isključivo odnosi na postupovna pravila prema kojima dužnik može osporiti tražbinu.

43 Naime, valja navesti da su Uredbom br. 805/2004 propisane samo minimalne postupovne norme koje su potrebne da bi se zajamčilo poštovanje prava obrane dužnika za kojeg je utvrđeno da nije poduzeo radnju za sudjelovanje u postupku a da pritom nisu uređeni svi aspekti osporavanja tražbine, kao što su, među ostalim, forma osporavajućeg akta, tijela koja sudjeluju u postupku osporavanja ili primjenjivi rokovi. Slijedom toga, u svakoj državi članici dužnik mora izvršiti takvo osporavanje u skladu s pravilima parničnog postupka na snazi.

44 Osim toga, u odnosu na minimalne postupovne norme propisane u poglavlju III. te uredbe, koje su navedene u prethodnoj točki ove presude, cilj tih normi, čije je poštovanje, na temelju članka 6. stavka 1. točke (c) navedene uredbe, neophodno kako bi se odluka, koja se odnosi na nespornu tražbinu i koja je donesena u državi članici, mogla potvrditi kao europski nalog za izvršenje, jest taj da se sukladno uvodnoj izjavi 12. iste uredbe osigura da dužnik bude obaviješten, pravodobno i na način koji mu omogućuje da pripremi svoje očitovanje, s jedne strane, o postupanju suda protiv njega, o uvjetima za njegovo aktivno sudjelovanje u postupku kako bi osporio tražbinu i, s druge strane, o posljedicama njegova nesudjelovanja. U tom posebnom slučaju donošenja presude u odsutnosti u smislu članka 3. stavka 1. drugog podstavka točke (b) Uredbe br. 805/2004, cilj navedenih minimalnih normi jest osiguranje postojanja dovoljnih jamstava poštovanja prava obrane.

45 S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja odgovoriti na postavljeno pitanje tako da se uvjeti prema kojima se, u slučaju donošenja presude u odsutnosti, tražbina smatra „nespornom” u smislu članka 3. stavka 1. drugog podstavka točke (b) Uredbe br. 805/2004 moraju utvrditi na autonoman način na temelju te iste uredbe.

Troškovi

46 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (treće vijeće) odlučuje:

Uvjeti prema kojima se, u slučaju donošenja presude u odsutnosti, tražbina smatra „nespornom” u smislu članka 3. stavka 1. drugog podstavka točke (b) Uredbe (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine moraju se utvrditi na autonoman način na temelju te iste uredbe.

Potpisi